

[Pelle Voigt]

ten, altså efter at have forøget ejendommens værdi, skal betale husejerne de penge tilbage, denne værdistigning medfører i øget skat.

Det er i virkeligheden dybt urimeligt, at folk, der bor til leje, og folk, der bor på alle mulige andre måder, som skatteydere skal være med til at betale den ordning. Hvilke private småhusejere ville nogen sinde få stillet et sådant tilbud i udsigt? Men hvis man er privat udlejer, skal nogle specielle problemer altså løses på den måde – fremgår det af bemærkningerne til forslaget – at man ved at fastholde den gammeldags finansiering i de bebyggelser faktisk får en husleje, der ser ud til at ligge omkring nogle og tredive procent over huslejen i de bygninger, hvor man indeksfinansierer byfornyelsen.

Det koster oven i købet statskassen penge, og det plejer hverken boligministeren eller hr. Fogh Rasmussen at være specielt begejstrede for, men det er man altså i denne sammenhæng. Det koster øjensynlig statskassen 13 mill. kr. over tre år, og det koster kommunerne omkring 10 mill. kr. Dertil kommer vel noget, som ikke nævnes i bemærkningerne, og jeg vil godt spørge boligministeren, om det ikke også nødvendigvis kommer til at medføre yderligere udgifter til boligsikring, som ikke er indregnet i det samlede underskud, staten påføres, ved at man laver denne ordning.

Jeg synes, at det spørgsmål, man må stille boligministeren og i og for sig også den relativt positive socialdemokratiske ordfører, er: ja men hvad er meningen med dette? Hvor skal alle disse millioner kanaliseres hen? De skal øjensynlig kanaliseres i relativt få private husejeres lommer. Når jeg siger »relativt få«, så er det, fordi det beløb, man i bemærkningerne går ud fra til byfornyelse, ligger inden for en ramme på 60 mill. kr. Det kan derfor ikke være voldsomt mange private husejere, der er tale om.

Vi kan ikke se, hvorfor de private husejere skal forgyldes ved dette forslag, ikke alene én gang, men tre eller fire gange. Hvis der virkelig er vanskeligheder med at få byfornyelsen i gang i private udlejningsejendomme, så bør man tage det op i forbindelse med den revision af byfornyelsesloven, som skal gennemføres, og så må man stramme mulighederne for at give påbud i den slags sager, så at byfornyelser faktisk kommer til at foregå.

Det kan efter vores opfattelse ikke være rimeligt, at folk, der for offentlige midler får forøget værdien af deres private ejendom, ikke skal betale skat af den værdiforøgelse. Vi har også lidt svært ved at tro, at det kan være socialdemokratiets mening, når partiet får lejlighed til nærmere at diskutere dette med bevægelsen og med boligudvalget og med forskellige andre.

Jeg vil sige – hvis det ikke allerede er fremgået klart af det, jeg har sagt – at vi stiller os overordentlig skeptisk til det forslag, boligministeren har lagt frem her, og at vi bestemt ikke kan støtte det, sådan som det foreligger.

Estrup (RV):

Jeg synes, det må hilses med tilfredshed, at vi står over for en løsning af det likviditetsproblem, som i et stykke tid har truet aktiviteten på byfornyelsesområdet. Beskatningen af den del af huslejeforhøjelsen, der skyldes afdrag på indekslån, har i allerhøjeste grad virket bremsende på byfornyelsen.

Vi er flere, der har udfoldet betydelig aktivitet for at finde en løsning gennem ændring af den skattemæssige behandling af afdrage. Det ville have betydet, at indeksfinansiering kunne fastholdes som finansieringsform, og det ville have skabt sikkerhed for, at den hidtidige aktivitet på byfornyelsesområdet kunne fastholdes med de afsatte midler.

En ændring af skattereglerne viste sig imidlertid at være en ufremkommelig vej. Derfor kan jeg på det radikale venstres vegne tilslutte mig det forslag om valgfrihed mellem indeksbelåning og traditionel realkreditbelåning, som nu fremlægges, også selv om dette indebærer øgede udgifter for at fastholde et givet aktivitetsniveau. Det er i første omgang tilfredsstillende, at der er fundet udvej for i 1985 at holde udgiftsstigningen inden for de allerede afsatte bevillinger.

Vi har nogle enkelte spørgsmål, vi gerne vil have belyst under udvalgsarbejdet, men i det væsentlige mener jeg, at lovforslaget har fået en tilfredsstillende udformning.

Fru Lissa Mathiasen stillede mig et konkret spørgsmål om de kommunale ejendomme og deres inddragelse under denne lovgivning. Det kan godt være, at der er et problem på dette område, og det vil jeg gerne